

редени за тѣзи работа. Освѣнъ туй американскитѣ комиссари бѣхъ наредени да разсѣдѣтъ съ по-главнитѣ откупници на Франца, на които продадохъ тютюня за два милиона фунта. Корабитѣ на Америка зехъ да влѣзватъ во френскитѣ пристанища. Правителството гледаше презъ прѣсти на подписването на офицери, които отивахъ подъ американския прѣпорецъ както и на купуването на орѣжия, испращани за войската.

Додѣто чакаше да дойде случай за сѣюзъ на Франца съ Америка, Франклинъ са засели въ хубавото селце Пасси, близо до Парижъ. Той зе подъ наемъ една сгодна къща съ голѣма градина. Твѣрдѣ близо до него живѣеше вдовицата на знаменития Хелвециусъ. Тя сѣдѣше въ Отейлъ съ нѣколко избрани приятели, хора достозабѣлѣжителни, между които са намѣрваше аббатъ Море и знаменития медикъ Кабанисъ. Освѣнъ туй тя приемаше у дома си всички знаменити личности отъ литературния и политически свѣтъ. Франклинъ са запозна и едружи съ тѣзи превъсходна и любезна жена, забѣлѣжителна по своята хубость, и интересна по своя умъ, плѣнителна по своята нѣжностъ и несравненна по своята добрина. Деветъ години той преминѣ съ нея все въ приятно общество. Франклинъ срѣщаше у Г-жа Хелвециусъ най-важнитѣ Енциклопедисти Д'Аламберта и Дидро, и чрезъ нея са запозна съ Тюрго. Тюрго имаше такъвъ остѣръ и силенъ умъ, какъвто са срѣща на рѣдко въ свѣта. Той обяви йоще на 1750 година че не ще заминѣтъ 25 години, когато английскитѣ колонии ще са откажѣтъ